

zisr mayn shra'yen un mayn loy-fn, keyner git bay mir nit koyfn, oys geyn vel ikh mu-zn vi a hunt...

אַ קאַלמע נאַכמ אַ געפּלדיקע פֿינצמער אומעמום, שמייט אַ יינגעלע פֿאַרמרויערט און קוקט זיך אַרום. פֿון רעגן שיצט אים נאָר אַ וואַנט, אַ קאָשיקל האַלט ער אין האַנט, און זײַנע אויגן בעטן יעדן שמום.

איך האָכ שוין נים קיין כּוח מער אַרומצוגיין אין גאַס, הונגעריק און אָפּגעריסן פֿונעם רעגן נאַס. איך שלעפּ אַרום זיך פֿון באַגינען, קיינער גים נים צו פֿאַרדינען, אַלע לאַכן מאַכן פֿון מיר שפּאַס.

רעפֿרען:

קופיטיע קויפֿט זשע קויפֿט זשע פּאַפּיראָסן, טרוקענע פֿון רעגן ניט פֿאַרגאָסן. קױפֿט זשע ביליק בנאמנות, קױפֿט און האָט אױף מיר רחמנות, ראַטעװעט פֿון הונגער מיך אַצינד!

קופימיע קויפֿמ זשע שוועבעלאַך אַנמיקן, דערמיט ווערט איר אַ יתומל דערקוויקן. אומזימט מיזן שרייַען און מיזן לויפֿן, קיינער וויל בייַ מיר ניט קויפֿן, אויסגיין וועל איך מוזן ווי אַ הונט...

מייַן מאַמע אין מלחמה האָט פֿאַרלוירן זײַנע הענמ, מײַן מאַמע האָט די צרות מער אױסהאַלמן נישט געקענט; יונג אין קבֿר זי געטריבן, בין איך אויף דער וועלט פֿאַרבליבן, אומגליקלעך און עלנט ווי אַ שמיין.

ברעקלעך קלייַב איך אויף צום עסן אויף דעם אַלמן מאַרק, אַ האַרמע באַנק איז מייַן געלעגער אין דעם קאַלמן פּאַרק. אין דערצו די פּאָליציאַנמן, שלאָגן מיך מיט שווערן קאַנמן, ס'העלפֿט נישט מייַן געבעט און מייַן געוויין.

איך האָכ געהאָט אַ שוועסטערל אַ קינד פֿון דער נאַטור, מיט מיר צוואָמען זיך געשלעפֿט האָט זי אַ גאַנצן יאָר. מיט איר געווען איז מיר פֿיל גרינגער, לייַכטער ווערן פֿלעגט דער הונגער, ווען איך פֿלעג אַ קוק מאָן נאָר אויף איר.

מיטאַמאָל געװאָרן איז זי שװאַך און זייער קראַנק, אויף מײַנע הענט איז זי געשמאָרכן אויף אַ גאַסן באַנק, און אַז איך האָב זי פֿאַרלױרן, האָב איך אַלץ שוין אָנגעװױרן, זאָל דער טויט שוין קומען אויך צו מיר.